

Sprawozdanie z konferencji naukowej nt.
„Jan Paweł II jako wzór osobowy
w katechezie”
Częstochowa, 25. 10. 2014 r.

W dniu 25 października 2014 r. w Regionalnym Ośrodku Doskonalenia Nauczycieli „WOM” w Częstochowie odbyła się konferencja naukowa zatytułowana „Jan Paweł II jako wzór osobowy w katechezie”. Wpisuje się ona w cykl konferencji zainaugurowanych w 2010 r. przez Referat Katechetyczny Kurii Metropolitalnej w Częstochowie oraz przez wspomniany wyżej Regionalny Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli „WOM”. Była to już czwarta z kolei konferencja adresowana w pierwszym rzędzie do katechetów archidiecezji częstochowskiej. W tym roku byli jej organizatorami: dyrektor RODN „WOM” – Katarzyna Wilk oraz dyrektor Referatu Katechetycznego – ks. Roman Ceglarek. Realizatorem projektu była Aneta Karlak – konsultant do spraw katechezy, pracownik RODN „WOM” i współpracownik Referatu Katechetycznego.

Na program konferencji złożyły się wystąpienia trzech prelegentów: ks. dr. Romana Ceglarka – wykładowcę Wyższego Instytutu Teologicznego w Częstochowie; ks. dr. Mariusza Sztaby – adiunkta Katedry Pedagogiki Społecznej Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II w Lublinie oraz ks. mgr.-lic. Mariusza Frukacza – dyrektora Referatu Środków Społecznego Przekazu Kurii Metropolitalnej w Częstochowie i redaktora tygodnika katolickiego „Niedziela”.

W pierwszym wystąpieniu zatytułowanym: „Hagiografia w katechezie – święci jako wzór osobowy w katechezie” ks. Roman Ceglarek zwrócił uwagę na fakt, iż od początków chrześcijaństwa wierni poszukiwali wzorców godnych naśladowania. Początkowo stawali się nimi pierwsi męczennicy, z czasem błogosławieni i święci, których Kościół stawiał osobom wierzącym jako przykłady praktycznego przyjęcia zasad Ewangelii i kierowania się nimi na co dzień. Po zaprezentowaniu racji historycznych za wykorzystaniem wzorów osób świętych, Prelegent wskazał na przesłanki psychologiczno-pedagogiczne i teologiczne przemawiające za zastosowaniem hagiografii w katechezie. W jego

wystąpieniu, poza przekazem teoretycznym, nie zabrakło także praktycznych wskazań, dotyczących sposobów *właściwego* doboru postaci i opracowań hagiograficznych do poszczególnych grup katechizowanych. Na zakończenie podkreślił fakt, iż wzorce osobowe – a więc wiarygodni święci – są drogowskazem w rozwoju osobowym katechizowanych i w całym procesie wychowania, o czym nie powinni zapominać katecheci, jako nauczyciele wiary i wychowawcy chrześcijańscy.

Drugi wykład zatytułowany: „Wzory osobowe w procesie wychowania w refleksji Karola Wojtyły/Jana Pawła II. Teoria i praktyka” wygłosił ks. Mariusz Sztaba. Prelegent rozpoczął swoje wystąpienie od próby zdefiniowania wychowania, które tłumaczył posługując się terminami: „interakcja” i „komunikacja”. Następnie starał się wyjaśnić słuchaczom, co kryje się pod określeniem „człowiek jako byt moralny”, by później przybliżyć pojęcie doskonałości moralnej i świętości w kontekście doświadczenia etycznego. Za Janem Pawłem II stwierdził: „święci i błogosławieni są autentycznymi ideałami wychowania moralnego i społecznego, bo prezentują sobą dojrzałą i zintegrowaną osobowość człowieka, zaangażowanego zarówno w życie indywidualne, jak i społeczne”, i dodał: „osoba ma możliwość i powinność doskonalenia się moralnego.” Wnikliwa analiza myśli Karola Wojtyły – św. Jana Pawła II – doprowadziła Prelegenta do konkluzji, że: „autentycznym wzorem osobowym jest osoba moralnie dojrzała, autentyczny „człowiek sumienia”, za którym chce się iść. Być godnym naśladowania oznacza: realizować w swoim życiu ideał doskonałości moralnej, stając się coraz pełniej osobą, człowiekiem otwartym na świat prawdziwych wartości”. Niewątpliwie takimi osobami byli błogosławieni i święci, których liczne przykłady dostarcza hagiografia.

Trzeci wykład przedstawił ks. Mariusz Frukacz. Dotyczył on problematyki mediów, a był zatytułowany: „*Katecheza a media w nauczaniu Jana Pawła II*”. Prelegent wskazał w nim, że wraz z rozwojem techniki następuje ekspansja mediów, które „w pewien sposób stają się częścią naszego życia”. Dlatego też nie może być obojętna wobec tego faktu katecheza, dla której punktem wyjścia są przecież problemy ucznia, to, co on przeżywa i czego doświadcza. W tym układzie katecheta winien racjonalnie i odpowiedzialnie stosować media i uczyć katechizowanych dojrzałego korzystania z nich. Kończąc swój wykład ks. Mariusz Frukacz zwrócił uwagę na fakt, że współczesna katecheza musi odpowiedzieć na pytania: czy Internet zmienia nasz sposób

myślenia? czy sieć jest narzędziem, czy raczej przestrzenią, w której żyjemy? czy sieć, zmieniając nasz sposób życia i myślenia, nie zmienia również sposobu rozumienia i przeżywania wiary? jaki wpływ ma sieć na rozumienie takich pojęć jak: Kościół, Objawienie, liturgia czy sakramenty?

Tematyka konferencji ukazała bogactwo przemyśleń i praktycznych wskazań przydatnych katechetom w procesie nauczania religii i wychowania młodego pokolenia. Przede wszystkim wskazała na fakt, że zarówno w przeszłości, jak i aktualnie, ciągle poszukuje się autentycznych wzorców godnych naśladowania i że tymi wzorami winni być dla katechizowanych nie tylko święci i błogosławieni, ale także sami katecheci, jako nauczyciele i wychowawcy w wierze.

s. Grażyna Gez OSU

